

DE
SENECTUTE.

Per H. D. *Ripensem.*

EBORACI:

Impensis JOANNIS HILDYARD, Bibliopolæ.

M.DCC.XLVI.

(Pr. 6d.)

DE

RECEIVED

for H.D. Roper

20

PROF. A. R. Roper

De SENECTUTE

LENTIS Hamadryadis luctum, † Quercumq;
dolentem

Audiit æquævæ, quæ stabat proxima, Nym-
pha

Arboris ; et subito clamavit territa casu :

Heu ! quid, Diva, doles, nemorum ô regina, decusq;

Malloridum ? quidnam tibi mens præfaga pericli

Suggerit ? infaustumve aliquid portenta minantur ?

Illa imo gemitum de robore ducit ; et inquit.

O soror ! ô mihi ter centum Sociata per annos !

Venit summa dies : ramis mihi nocte suprema

Insidit cornix, tristis prænuncia cladis ;

Alis obstrepuit ; raucoq; hæc edidit ore.

Itis præcipites : in vos sævire securim,

Succisosq; solo video procumbere truncos :

Addidit, æternum, ceu nos miserata, valete.

Ista Avis, heu ! nimium certe ventura canebat,

Cum nuper, nosti, prædixit ab arbore nostra

Tristem Malloridis jacturam, et funus acerbum.

Ille jacet nemorum quo non studiosior alter ;

A

Nec

† Duæ erant Quercus juxta sitæ, et nuper succisæ apud Studley.

Nec plura arboreo ditavit jugera foetu.
 Siq; harum domino silvarum parcere fata
 Nescirent, nobis liceat sperare salutem?
 Interea nymphæ fortem, et properantia fata
 Fama per aérios saltus, vallesq; profundas
 Vulgarat: tanto gens protinus excita casu
 Omnis Hamadryadum coit; et sua robora linquens
 Reginam circa stabat lacrymosa corona.
 Pars majestatem recolens, famamq; priorem;
 Mutandam fortem, et perituros luget honores:
 Pars pestem nemorum diram execrata securim est:
 Tollitur a cunctis confusus ad æthera planctus.
 Una autem has inter, nemorumq; veterrima nympha,
 Ægle nomen erat, misera confecta senecta,
 Siffite ait gemitus: res hæc solatia poscit,
 Non lachrymas; neque enim semper culpanda securis.
 Tum sic reginam affatur. Mihi dura senectus
 Utilis hoc saltem fuerit, si demere curas
 Consilio tibi forte queam; experientia longa
 Quæ docuit, proferre parans: quin addere possum,
 Ne dedigneris monitus audire parentis,
 O mea progenies! nam prisco tempore quercus
 Cum stare silvæ pulcherrima, Malloris horum
 Possessor nemorum similem de semine nostro
 Exoptans prolem, pinguem de robore glandem
 Decerpfit; condensq; solo hic commisit alendam.
 Hinc semper mihi cura tui: te surgere vidi;
 Crescentem et trunci molem, sublataq; ad auras
 Brachia, et extentam late sub frondibus umbram
 Mirabar: mirata omnis gens nostra; tibiq;
 Regina nemorum meritos concessit honores.
 Quid quod Mallorides sub ramis arboris aram
 Constituere tibi: et lenes sub vesperis auras
 Occiduo Phœbo, sacra huc adferre solebant

Thura,

Thura, ignem, ac vinum, libandaq; pocula **Baccho** ?
 Accensi Thuris surgebat ad æthera nubes;
 Lætitiâq; loci norunt celebrare Ripenses:
 Hæc autem ponas inter felicia vitæ.
 Adde quod hisce frui per longum Jupiter ævum
 Concessit: nec adhuc aliquid tibi fortis acerbæ
 Contigit. An miscere mala, et tentare futurum
 Exoptas, cum nunc felix procumbere possis?
 Est modus in vita, et sapienti meta dierum:
 Ast ultra fubeunt durandi tœdia longa.
 Respice me nimix monumentum triste senectæ:
 Secula non annos numero. Quot tempora rerum
 Vidi mutavisse vices? ego mutor ab ipsa,
 Qualis eram silvæ mecum quandoque sorores
 Festam agerent noctem, Luna fulgente serena,
 Ipsa prior ludos solitos, prior ipsa choræas
 Ducebam; fluxitq; diu feliciter ævum.
 Heu! nunquam reditura queror. Me cortice tandem
 Nudabant anni: viduataq; frondibus arbor
 Trunco onero terram; rugosaq; brachia tendo:
 Cædere nec ferrum dignatur inutile lignum.
 Ipsa autem usque moror durandi lege retenta,
 Donec humo jaceat focia arbor. **Nascimur una;**
 Et scis, formavit perituras Jupiter una.
 Quid referam æquævas mihi quot, caraq; sodales
 Deflevi vento stratas, demptasve securi;
 Quas fore sperabam senio solamina nostro?
 His mecum res antiquas, quas novimus olim,
 Suave referre fuit; vitamq; iterare relatu.
 Serum atq; amicitix mihi nunc nova fœdera inire.
 Hinc deserta tero tempus; moriarq; Sodali
 Nulli deflenda. Et tibi fors nunc dura videtur
 Quod cadis ante diem? aut in tot mala vivere tanti est?
 Vivere non tanti est clamat regina; libenq;

Fata

Fata sequor; tristemq; juvat nescire Senectam.
 Haftenus at vixisse sat est, quot jam mihi coetus
 Tantus Hamadryadum supremos solvit honores.
 Et tu cara soror, rapiunt quam nunc mea fata,
 Haud invita, reor, comes ibis. Crevimus una;
 Atq; una longum spatium percurrimus ævi:
 Felices et adhuc, quod nec mors dividet ipsa.
 Jamq; valetæ meæ: circumvolitare minacem
 Cornicem aspicio; sævasq; instare secures.
 Mox ambæ ferro cedunt: Unaq; cadentum
 Altera in alterius procumbit brachia; et arcto
 Ramorum amplexu, veterem testatur amorem.

F I N I S.

*Just publish'd,
Beautifully printed in Quarto.
(Price Two Shillings)*

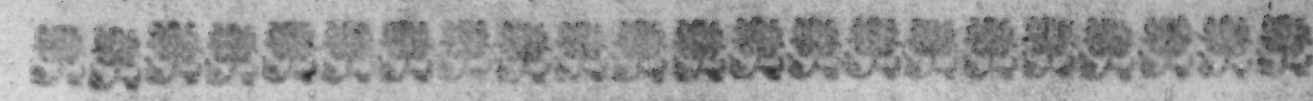
RELIQUIÆ EBORACENSES.

Ex noto fictum Carmen sequor.—————HOR.

Per H. D. Ripensem.

EBORACI :
Prostant Venales apud J. HILDYARD.

Just published,
Beautifully printed in Quarto.
(Price Two Shillings)

RELIGIOUS REFORMERS

Ex parte of the General Assembly of the Church of Scotland.

By H. D. Richardson.

Printed by Charles and John Sturges,
Printers, 15, Abchurch Lane, London, E.C. 4.

10. 8. 75

